

אסתר כהן

בציורי הטבע הדומם של **אסתר כהן** מתוארים "דוממים" כמו חומוס, רימונים, עדשים ואורז, שאינם מושאים נפוצים במסורת האירופית של הז'אנר ומתיקים אותו אל המרחב הביתי, אל האשה ואל טקסים הקשורים להכנת אוכל במטבח המזרחי המסורתי: ברירת העדשים או האורז ושאר פעולות חדגוניות המבוצעות יחד במפגש נשי אינטימי, המשמש, בין-השאר, להעברה בין-דורית של ידע לא כתוב. השילוב בין מסורת המטבח המזרחית לחרסינה האירופית מפנה זרקור לייחודה התרבותי של הקהילה העדנית, מוצא אמה של כהן, תוך התבוננות ביופי שצפניו מזרחיים בשפת ציור מערבית מסורתית. הדימויים - המצוירים במבט-על, כזווית המבט בתצלומים המשמשים בסיס לציורים - באים מן הבית וחוזרים אליו כקישוט על גבי בדים קטני ממדים, כפריטים שנועדו לשמח אך חזותם כה והדימויים שבהם אינם ניטעים במרחב הבית אלא צפים נטולי הקשר על רקע לבן או שחור. עיסוק בריטואלים של שמחות ניכר גם בציורי מחרוזות הפופקורן והחמוס - קישוט עממי ("שא-שא") לאירועים משפחתיים במסורת העירקית (משפחת אבי האמנית).

Esther Cohen

Esther Cohen's still life paintings feature "still life" elements such as chickpeas, pomegranates, lentils and rice – which do not commonly appear in traditional European genre paintings; these elements transport the still life genre into domestic space, affiliating it with women and with rituals related to the preparation of food in the traditional Middle Eastern kitchen. The sorting of lentils or rice, like other monotonous activities performed together in the course of intimate female get-togethers, serve – among other things – for the intergenerational transmission of oral knowledge. The combination of Eastern culinary traditions and European china highlights the cultural uniqueness of the Jewish community in Aden, where Cohen's maternal family comes from; at the same time, it serves to examine an Eastern aesthetic in a traditionally Western painterly language. These images are painted from above, duplicating the perspective of the photographs they are based on. They originate in the home and return to it as decorative objects on small-scale canvases. Although the objects depicted in them are designed to delight to their viewers, their dark appearance are not easily assimilated into domestic space; instead they float, decontextualized, against a black or white ground. A concern with rituals surrounding festive events is also evident in the paintings

of popcorn and chickpea chains – a popular form of decoration (sha-sha) used at traditional Iraqi festivities (the artist's paternal family).